

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 18. januar 2008
Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2007-740-0246
Dok.: HAA40427

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. december 2007 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter og arve-loven (Retsmægling m.v.) (L 17).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 af 20. december 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om rets- afgifter og arveloven (Retsmægling m.v.) (L 17):

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 20/12-07 fra Mediationsinstituttet, jf. L 17 - bilag 4.”

Svar:

Mediationsinstituttet anfører i henvendelsen bl.a., at domstolene i hver enkelt sag, hvor der er grundlag for at foretage en mægling, bør vurdere, om sagens parter er bedst tjent med, at sagen sendes til private mediatorer i stedet for til retsmægling. Mediationsinstituttet anfører som begrundelse herfor bl.a., at der kan være lokale forhold, interessekonflikter, praktiske vanskeligheder mv., som i konkrete sager gør, at retsmæglere ikke kan eller bør påtage sig opgaven som mæglere, og der bør i sådanne situationer gøres brug af private mediatorer.

Med lovforslaget indføres en generel mulighed for retsmægling, som parterne kan anmode retten om adgang til at benytte sig af. Det er herefter retten, der beslutter, om retsmægling kan indledes, og som i så fald udpeger en retsmægler. Retsmægling stilles til rådighed for parterne uden krav om betaling af yderligere beløb til retten, idet honoraret til retsmægleren (hvis denne er advokat) betales af statskassen.

Efter forslaget til retsplejelovens § 273 (lovforslagets § 1, nr. 8) kan domstolsjurister og advokater, som er særligt udpeget hertil, fungere som retsmæglere.

En domstolsjurist eller advokat vil ikke kunne udpeges som retsmægler i en konkret sag, hvis der foreligger sådanne omstændigheder, at den pågældende - hvis vedkommende var dommer - ville være udelukket fra at dømme i sagen, f.eks. fordi der foreligger en interessekonflikt mellem den pågældende og en af parterne. Efter forslaget til retsplejelovens § 274 (lovforslagets § 1, nr. 8) finder retsplejelovens §§ 60 og 61 om dommers inhabilitet således tilsvarende anvendelse for retsmæglere.

Hvis en bestemt retsmægler er inhabil i en konkret sag, vil der således skulle vælges en anden retsmægler. Det bemærkes i den forbindelse, at der i hver retskreds vil være flere personer, der kan fungere som retsmæglere. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget til § 273,

vil det passende antal af ”dommermæglere” således formentlig være 2-3 ved et embede med 6-8 dommere, ligesom der vil være flere advokatmæglere, der kan udpeges ved den enkelte ret, idet advokatmæglerne foreslås fordelt regionalt efter landsretskredse.

Som det fremgår af pkt. 3.6.3 og 3.6.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger, foreslår Retsplejerådet - hvilket Justitsministeriet kan tiltræde - at der etableres et passende ”korps” af advokatmæglere med henblik på retsmægling.

Retsplejerådet bemærker, at det er vigtigt, at de retsmæglere, der udpeges, også løbende har lejlighed til at udøve hvervet i praksis, og derfor bør antallet af retsmæglere ikke fastsættes højere end, hvad antallet af sager tilsiger.

Da lovforslaget som nævnt indeholder bestemmelser om retsmægleres inhabilitet, og da retten ved udpegningen af en retsmægler til en konkret sag vil kunne vælge mellem flere forskellige retsmæglere, vil der efter Justitsministeriets opfattelse næppe i praksis forekomme tilfælde, hvor det ikke vil være muligt at udpege en retsmægler, som ikke er inhabil.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør det ikke i øvrigt være rettens opgave at rådgive parterne om, hvorvidt det er en god idé at søge bistand fra en privat mediator frem for en retsmægler.

Det kan tilføjes, at det i pkt. 3.6.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger er anført, at Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at det er væsentligt at være opmærksom på, at muligheden for retsmægling naturligvis ikke hindrer en fortsat udbredelse af mægling (mediation) uden for domstolsregi. Hvis parterne ønsker en udenretlig mægling ved private mediatorer, er der således intet til hinder for, at parterne kan vælge en sådan udenretlig mægling. Dette kan ske, såvel før sagen anlægges som under sagens behandling ved domstolene, hvor parterne kan anmode dommeren om at udsætte sagens behandling, mens de søger udenretlig mægling.